

Andrzej Rajmund Kozłowski

HOMEOPATYCZNA APTECZKA

dla każdego

Bestseller
Wydanie VIII

Jak działa homeopatia

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

HOMEOPATYCZNA
APTECZKA
dla każdego

ANDRZEJ RAJMUND KOZŁOWSKI

HOMEOPATYCZNA
APTECZKA

————— *dla każdego*

JAK DZIAŁA HOMEOPATIA

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Redakcja: Natalia Paszko
Skład komputerowy: Piotr Pisiak
Projekt okładki: Krzysztof Kozłowski
Korekta: Anna Konstańczuk

Wydanie VIII
rozszerzone i uzupełnione
Białystok 2012
ISBN 978-83-7377-505-3

© Copyright for this edition by Studio Astropsychologii, Białystok, 2012.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
sklep firmowy: Białystok, ul. Antoniuk Fabr. 55/20

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

SPIS TREŚCI

Wstęp	9
U ŹRÓDEŁ HOMEOPATII	11
JAK DZIAŁA LEK HOMEOPATYCZNY	13
JAK PROWADZIMY TERAPIĘ I CZEGO OCZEKUJEMY	17
SPOSÓB SPORZĄDZANIA LEKÓW HOMEOPATYCZNYCH	21
SPOJRZENIE OD STRONY HOMEOPATII NA KONCEPCJĘ CHOROBY	23
GORĄCZKA NATURALNYM LEKIEM. POSTĘPOWANIE PRZY GORĄCZCE.	27
REFLEKSJE NA TEMAT LECZENIA HOMEOPATYCZNEGO	35
ODMIENNA PRZYCZYNA CHORÓB W NASZYCH CZASACH	41
FENOMEN CHORÓB PASOŻYTNICZYCH	47
W STRONĘ MNIEJSZEJ ORTODOKSJI	49
ODPIERAJĄC ZARZUT NIENAUKOWOŚCI HOMEOPATII	53

SPRAWDŹ, JAKIE TO PROSTE, ZRÓB SOBIE LEK HOMEOPATYCZNY	55
ZASADY PRZYJMOWANIA LEKÓW HOMEOPATYCZNYCH	61
JAK RADZIĆ SOBIE Z DOBOREM LEKÓW	65
O POTRZEBIE SUPLEMENTACJI	67
HOMEOPATYCZNA APTECZKA DOMOWA	69
– Afty	69
– Anginy, skłonność do zachorowań	69
– Bezsenna	70
– Bolesne miesiączkowanie	71
– Brak apetytu	72
– Bóle gardła	73
– Ból głowy	75
– Bóle mięśniowe	76
– Ból mięśni po wysiłku	76
– Ból ucha	77
– Ból zębów	78
– Bóle reumatyczne	78
– Bóle nóg u dzieci (nocne)	79
– Choroba lokomocyjna (morska)	80
– Choroba wieńcowa	80
– Chrząkanie	81
– Czkawka	82
– Czyraki	83
– Dolegliwości po nieprzespanej nocy	84

– Drgawki	84
– Duszność krtaniowa	85
– Egzema	86
– Gorączka	86
– Jęczmień	88
– Karmienie piersią	88
– Kaszel	89
– Katar	91
– Katar trąbkowy	91
– Kolka żółciowa	92
– Krwawienia z nosa	93
– Lamblioza	94
– Łupież	94
– Moczzenie nocne	95
– Nałóg nikotynizmu	96
– Niestrawność	97
– Obrzęki	98
– Oddech cuchnący	98
– Oparzenia	99
– Opryszczka wargowa	100
– Osłabienie lub utrata głosu	100
– Osłabienie pamięci	101
– Ospa wietrzna	102
– Otyłość	102
– Owsica, glistnica	104
– Pleśniawki	104
– Płonica (szkarlatyna)	105

– Pocenie rąk i stóp	105
– Początek infekcji zimą	106
– Początek infekcji latem	107
– Pokrzywka	107
– Poród	108
– Potówki	108
– Przemarznięcie	109
– Przykry zapach ciała	109
– Rany	109
– Szczepienie	110
– Trądzik młodzieńczy	111
– Trema	112
– Trudności w przełykaniu	113
– Ukłucia owadów	113
– Wymioty	114
– Wypadanie włosów	115
– Wzdęcie	116
– Zaburzenia mineralizacji	117
– Zaburzenia funkcji seksualnych	118
– Obniżenie libido u kobiet	119
– Zapalenie pęcherza moczowego	119
– Zapalenie spojówek	120
– Zaparcie	121
– Zaparcia u niemowląt	122
– Ząbkowanie	123
– Żylaki	124

KLUCZ DO DOBREGO ZDROWIA	125
--------------------------------	-----

WSTĘP

Poradnik ten został napisany z myślą o osobach chcących nabrać orientacji w zakresie tak interesującej dziedziny, jaką jest homeopatia. Ma on także umożliwić samodzielne radzenie sobie w bezpieczny sposób z chorobami, z którymi ludzie nie zgłaszają się do lekarza, bo jest na to zbyt wcześnie, bo objawy są zbyt błahе lub też z innych powodów nie mogą się zwrócić po poradę.

Uwzględnione zostały tu także sytuacje, w których szybka pierwsza pomoc ma istotne znaczenie dla stanu chorego. Możemy jej udzielić używając w nagłych wypadkach leków homeopatycznych, zanim przyjedzie wezwane pogotowie.

Zwięzłość i prostota formy powinny ułatwić korzystanie w praktyce z zaleceń, a zawarte dodatkowe informacje na pewno przybliżą ciekawą dziedzinę sztuki leczenia, jaką jest homeopatia.

Aconitum napellus

ACONITUM NAPELLUS

U ŹRÓDEŁ HOMEOPATII

Twórcą i niedoścignionym mistrzem homeopatycznej metody leczenia był niemiecki dr med. Samuel Hahnemann (1755-1834). Jej zasady ujął w swym najśłynniejszym dziele „Organon der Heilkunde” wydanym w 1810 roku.

Głębią zapisanych obserwacji, genialną interpretacją faktów to dzieło zadziwia także dzisiejszych lekarzy. Stanowiło ono podstawę nowej wówczas koncepcji choroby i wynikającej z niej zasady skutecznego leczenia. „Organon” zawiera także opis metod sporządzania oraz określania zakresu skutecznego działania leków homeopatycznych – leków, które w historii medycyny nie miały do tego czasu swego odpowiednika. Szkoda tylko, że większość ekspertów wypowiadających w mediach swoje opinie na temat homeopatii nigdy nie widziała tego dzieła.

Jak zrodziła się w umyśle Hahnemanna idea leku homeopatycznego? Nie był to przypadek. Hahnemann miał za sobą ogrom pracy nad uporządkowaniem współczesnej mu wiedzy o leku. Podczas poszukiwania logicznej i sensownej zasady ordynowania leku (podawano wówczas dziesiątki środków jednocześnie, dobranych zupełnie przypadkowo) jego uwagę zwróciło interesujące zjawisko.

Jak wiemy, kora drzewa chinowego była najlepszym uznanym środkiem leczącym malarię. Ale jak wytłumaczyć fakt, że gdy spożyje ją zdrowy człowiek, to wystąpi u niego gorączka i dreszcze o przebiegu identycznym jak u chorego na malarię?

Hahnemann poszukując wewnętrznego związku pomiędzy chorobą a leczącym ją środkiem powiązał także swoje obserwacje ze zjawiskami związanymi z jednoczesnym przebiegiem dwóch chorób u człowieka. Gdy w objawach są one podobne, wtedy silniejsza leczy słabszą. Gdy są one w swych objawach niepodobne, dochodzi tylko do czasowego stłumienia jednej z nich. W tym przypadku, po przeminieciu tej silniejszej, druga ponownie się pojawia i kończy swoją ewolucję. Tak więc, np. ospa prawdziwa nierzadko leczyła przewlekłe schorzenia oczu, gdyż choroba oczu była częstym powikłaniem ospy. Natomiast, jeżeli chorujący na odrę dodatkowo zachoruje na ospę, dochodzi tylko do okresowego stłumienia objawów odry, które ponownie się pojawiają, gdy ospa już ustąpi. Odra i ospa są chorobami niepodobnymi.

Lek homeopatyczny wprowadzony do organizmu zachowuje się niczym „silniejsza choroba”. Oznacza to, że im większa jest zgodność objawów choroby z objawami użytego leku, tym silniej przejawia się jego lecznicze działanie. „Choroba”, czyli reakcja sił obronnych, wywołana lekiem zazwyczaj natychmiast wygasa po wyzdrowieniu chorej osoby. Właściwe rozpoznanie choroby i wybór leku spoczywają w rękach lekarza.

Docieramy tu do ciekawego problemu. Już od czasów Hipokratesa w medycynie przewijało się stwierdzenie, że podobne należy leczyć podobnym. Zapewne był to wniosek z obserwacji wzajemnego oddziaływania na siebie chorób przebiegających u tego samego pacjenta. Nikt jednak nie wiedział, jak tę zasadę wprowadzić w życie. Dopiero dzieło Hahnemanna stworzyło praktyczne podstawy pod, od stuleci przeczuwaną, ideę Nowej Medycyny.

JAK DZIAŁA LEK HOMEOPATYCZNY

Jak to wcześniej zaznaczyliśmy, lek homeopatyczny wywołuje przelotną, sztuczną i całkowicie nieszkodliwą „chorobę” – reakcję na przyjęty lek. Podobnie jak to zaobserwował twórca homeopatii Samuel Hahnemann w odniesieniu do chorób naturalnych, środek taki, działając na tej samej zasadzie, jest w stanie, w przypadku dużej zbieżności objawów choroby z objawami leku, wyprzeć istniejący w organizmie naturalny proces chorobowy.

Na tym właśnie polega istota leczniczej siły leków homeopatycznych. W celu lepszego zrozumienia spróbujemy to bardziej przybliżyć.

Gdy w organizmie człowieka znajdzie się jakaś toksyczna czy zaburzająca równowagę metaboliczną substancja, to organizm mobilizuje swoje siły odpornościowe w celu zniesienia wywieranego przez nią szkodliwego wpływu.

Przy małej dawce takiej toksycznej substancji jego siły okażą się wystarczające i nie pojawią się żadne objawy choroby. Przy dawce średniej, przy której siły odpornościowe są już mocno zaangażowane, pojawiają się mniej lub bardziej zauważalne objawy zatrucia. Przy dawce dużej własne siły odpornościowe są niewystarczające, nie są w stanie samoistnie zneutralizować działania tru-

cizny, dlatego też w sytuacji pozostawienia chorego samemu sobie dochodzi do śmierci.

W każdej z tych sytuacji uruchamiane są tylko specyficzne, nieprzypadkowe reakcje obronne, odpowiednie do usunięcia zaburzeń, jakie pojawiają się w organizmie. Siły odpornościowe zawsze działają na zasadzie rozpoznania czynnika szkodliwego i uruchomienia działań mających za zadanie jego usunięcie.

Przy przygotowywaniu leku rozpuszczalnik (woda, alkohol, laktoza) przejmuje na siebie część cech charakterystycznych dla substancji wyjściowej, którą może być np. minerał, roślina lecznicza, a nawet jad węża. Leki homeopatyczne są tak sporządzane, że wpływ leczniczy wywierają zawarte w nich energetyczne cechy substancji wyjściowej, natomiast jej właściwości fizykochemiczne już nie mają w rozcieńczeniach od D4 (2CH) (10-tysięczne rozcieńczenie) praktycznie żadnego znaczenia. Uwrażliwiony przez chorobę organizm reaguje na taki lek dużo silniej. W efekcie mobilizuje siły obronne, tak jakby rzeczywiście wprowadzono substancję toksyczną, a nie niegroźny środek z niej sporządzony. Uruchamia i ukierunkowuje swoje siły odpornościowe na zwalczanie jej domniemanego wpływu.

Dzieje się tu rzecz ciekawa. Mimo braku obecności tej substancji w sensie chemicznym (jest tylko jej fantom w postaci leku homeopatycznego), procesy obronne się uwalniają. Organizm podejmuje silny i ukierunkowany wysiłek obronny. Wówczas gdy lek jest dobrze dobrany, zwraca się on w kierunku usunięcia choroby rzeczywiście istniejącej. Tak zmobilizowane siły obronne zazwyczaj szybko doprowadzają do wyleczenia. Jednak, co należy podkreślić, warunkiem koniecznym jest to, by

objawy jego choroby były bardzo zbliżone do charakteru reakcji wyzwalanych przez lek.

Gdy lek homeopatyczny przyjmie człowiek zdrowy, siły te nie są nadmiernie angażowane, albowiem organizm jest w stanie równowagi fizjologicznej i nie da się zbyt mocno z tej równowagi wyprowadzić. Zauważyć można czasami tylko przelotne i niegroźne pogorszenie samopoczucia oraz charakterystyczne dla rodzaju leku, delikatne objawy. Zjawisko nosi nazwę homeopatycznego sprawdzenia leku i znalazło praktyczne zastosowanie w definiowaniu zakresu działania leku. Polega ono na podawaniu zdrowym ochotnikom leku homeopatycznego i dokładnym spisywaniu subtelnych objawów, które on wywołuje. Opierając się na takich opisach, można przeprowadzić skuteczną terapię w wyniku precyzyjnego ukierunkowania i skumulowania sił odpornościowych. Warto tu podkreślić, że w kształceniu lekarzy homeopatów homeopatyczne sprawdzanie leków na sobie jest elementem ich edukacji.

Im pełniej dopasujemy obraz leku do istniejącego obrazu choroby, tym lepsze będą efekty terapii. Najbardziej istotnym kluczem do zaordynowania właściwego leku jest wyszukiwanie u chorego nietypowych, szczególnych objawów. Przy zbieraniu wywiadu na temat dolegliwości musimy odrzucić objawy nieistotne, powszechne, a skoncentrować się na bardzo nietypowych. Bardzo ważne są tak zwane objawy psychiczne. Mogą być powszechne, ale nietypowe u danej osoby, takie, które pojawiły się nagle, np. strach przed byciem okradzionym (*Bryonia*), czy myśli bluźniercze w kościele (*Anacardium orientale*). Część tych objawów jest tak charakterystyczna, że natychmiast prowadzi nas do wybrania właściwego środka lecznicze-

go. Inne muszą być konfrontowane z np. dolegliwościami fizycznymi.

Gdy samodzielnie dobieramy leki, nie zawsze wystarczy jeden środek. Musimy czasami sięgnąć po drugi – pokrywający obrazem następną grupę objawów. Powinniśmy starać się nie przekroczyć liczby trzech leków stosowanych jednocześnie, gdyż przy większej liczbie możemy tracić orientację.

Reasumując, możemy powiedzieć, że istota leczenia homeopatycznego polega na indywidualizowaniu leczenia, na precyzyjnym sterowaniu własnymi siłami odpornościowymi organizmu. Jest to terapia ze wszech miar naturalna. Nie należy żywić obaw, jakie istnieją przy stosowaniu leków chemicznych, że kiedyś ujawnią się lub zostaną stwierdzone właściwości rakotwórcze, czy też w inny sposób szkodliwe.

Nierzadko zdarza się, że w chwili nieuwagi leczone dziecko zje całą fiolkę leku homeopatycznego. Jednak nie należy się przerażać, nie grozi mu żadne niebezpieczeństwo, z wyjątkiem luźniejszego stolca po takiej ilości cukru mlekowego (o ile podłożem leku była laktoza).

EGZEMA

Dolegliwość bardzo dokuczliwa i wymagająca długiego leczenia, nie zawsze zakończona sukcesem. Poniższe środki mogą znacznie złagodzić przebieg schorzenia dając szansę na uniknięcie maści sterydowych (np. z hydrokortyzonem), których długotrwałe stosowanie powoduje nieodwracalne zaniki tkanki podskórnej. Ze względu na podobieństwo metaboliczne, zawsze musimy pamiętać o poprawie stanu wątroby.

Mezereum 9CH – wdzięczny lek, którym startujemy z terapiami odręcznymi wszelkiego rodzaju egzem. Środek ten ma bardzo szeroki zakres działania.

Psorinum 9CH – wysypki z dużym świądem.

Cicaderma firmy Boiron. Zmiany smarujemy 2 x dziennie. Gdy istnieje skłonność do pękania skóry i tworzenia się ran, pomocna jest maść Traumel S firmy Heel. Przyspiesza gojenie zmian i zapobiega nadkażeniom.

Hepeel firmy Heel, tabletki – przyjmujemy 2 x dziennie przez miesiąc. Lek ma na celu poprawę funkcji wątroby.

GORĄCZKA

Poniższe leki mają za zadanie powstrzymać zbyt gwałtownie narastającą temperaturę i chronić przed niebezpiecznymi skutkami wysokiej gorączki. Należy podkreślić, że nie są to leki przeciwgorączkowe, gdyż generalnie

gorączka jest bardzo pozytywną reakcją obronną, znacznie skracającą czas chorowania. Ich stosowanie często wystarcza do powstrzymania naporu choroby. Im wyższa gorączka, tym częściej je powtarzamy. Przy bardzo wysokiej nawet co 10-15 min.

Ważne: jeśli chcemy podczas choroby uniknąć nadmiernej gorączki, odstawiamy na ten czas wszystkie produkty bogate w białko.

Aconitum napellus 5-9CH. Ważny środek, gdy gorączka narasta gwałtownie, towarzyszy jej uczucie zimna, dreszcze oraz znacznego stopnia niepokój (strach). Zazwyczaj występuje ona z wyczerpaniem i nasilonym pragnieniem. Skóra jest sucha.

Belladonna 5CH. Stosujemy ją w szybko narastającej gorączce, gdy nie występuje pragnienie. Twarz chorego jest rozpalona, ręce i stopy zimne. Szybkie tętno, często tętniące bóle głowy.

Bryonia alba 5CH. W sytuacjach, gdy gorączka narasta znacznie wolniej, często następnego dnia po przemarzeniu. Charakterystyczna jest suchość w jamie ustnej; język pokryty białym nalotem. Występuje pragnienie dużych ilości zimnych płynów i łatwość pocenia się.

Ferrum phosphoricum 5CH. W gorączkach, w początkowych okresach przeziębienia. Twarz chorego przekrwiona, duża nerwowość i nadpobudliwość (ale nie strach). Zdarzają się krwawienia z nosa. W sytuacji, gdy działanie leku nie jest wystarczające, można uzupełnić je o zabiegi opisane na stronach 26.-32.

JĘCZMIENÍ

Pulsatilla nigricans 5CH. Jest właściwym lekiem w początkowej fazie schorzenia, gdy mamy za cel powstrzymanie postępu choroby. Lek przyjmujemy doustnie, 4 x dziennie.

Hepar sulfuris 5CH. Jest skuteczny w sytuacji, gdy doszło do dalszego postępu choroby. Środek przyjmować należy 3 x dziennie. Jest on użyteczny także w sytuacji, gdy schorzenie ma charakter przewlekły lub nawracający. Skuteczny w profilaktyce nawrotów, ale w tym celu należy przyjmować go co najmniej 1 x dziennie przez dłuższy czas.

Mercurius firmy Heel, tabletki. Lek złożony o dużej skuteczności w leczeniu jęczmienia. Kurację należy zacząć wcześnie, już po pojawieniu się delikatnych dolegliwości ze strony powieki.

KARMIENIE PIERSIĄ

Pielęgnacja noworodka i niemowlęcia jest sprawą niezwykłej wagi. Decyduje ona o zdrowiu na całe życie. Jednym z najistotniejszych czynników jest karmienie dziecka.

Niemowlę karmić należy wyłącznie piersią do 6. miesiąca życia. Po tym czasie można powoli wprowadzać inne środki żywieniowe. Dlatego też dużo uwagi musimy poświęcić trudnemu, sprawiającemu wiele problemów okresowi karmienia piersią.

Ricinus communis 3CH. Przyjmować należy 15 minut przed każdym karmieniem, gdy mają miejsce problemy związane ze zbyt małą ilością powstającego mleka. Skuteczny też przy trudnościach w zainicjowaniu laktacji. W tym drugim przypadku, gdy współistnieje obrzmienie piersi, **Ricinus** 5CH łączyć należy z **Bryonią** 5CH.

Aconitum napellus 5CH. Jest to lek użyteczny w gorączce spowodowanej zaczopowaniem kanalików wyprowadzających mleko. Środek powinno się przyjmować często, co 30 min. Nie należy zapominać o masażu piersi i odciąganiu pokarmu. Lek ten jest bardzo skuteczny, gdy gorączka narasta gwałtownie i towarzyszy jej uczucie zimna oraz dreszcze obejmujące całe ciało.

Bryonia alba 5CH. Użyteczny lek w sytuacjach, w których dochodzi do obrzmienia gruczołu piersiowego, gdy istnieje groźba pojawienia się stanu zapalnego. Z sytuacjami takimi stykamy się najczęściej w okresie po urodzeniu się dziecka, jak również przy odstawianiu dziecka od piersi. Wtedy lek podajemy przed każdym karmieniem lub 3-4 x dziennie, gdy obrzmienie nie jest zbyt duże.

KASZEL

Kaszel należy do objawów wymagających zazwyczaj konsultacji lekarskiej. Poniżej podane leki można stosować jako jedyne środki przy mniej nasilonych infekcjach lub jako doraźne uzupełnienie terapii przepisanej przez lekarza.

Aconitum napellus 9CH. Suchy, drażniący kaszel pojawiający się jako zapowiedź choroby, szczególnie wówczas gdy jest on następstwem suchej, mroźnej pogody lub przenikliwego północnego wiatru. Lek należy przyjmować dość często, co 30 min-1 godz, gdyż jego działanie szybko się wyczerpuje.

Belladonna 15CH. Suchy kaszel krtaniowy (szczekający) nasilający się wieczorem. Często towarzyszy pierwszym objawom choroby gorączkowej. Lek podajemy co 2 godziny.

Antimonium tartaricum 5CH. Lek wskazany przy kaszlu z odkrztuszaniem wydzieliny śluzowej. „Rzężenia” w oskrzelach. Język pokryty grubym, białym nalotem. Jeżeli kaszel ma charakter przewlekły, wystarczą 2 dawki dziennie. W stanach ostrych przyjmujemy lek co 3 godziny.

Ipeca 5CH. Suchy kaszel. Często prowokuje odruchy wymiotne. Charakterystyczny jest czysty język. Lek przyjmujemy co 3 godziny.

Naphtalinum 5CH. Typowy kaszel alergiczny lub spowodowany wziwnymi czynnikami drażniącymi, np. dymem, kurzem, oparami farb i lakierów. Lek przyjmujemy 3-4 x dziennie.

Dr Reckweg R8 – syrop, R9 – krople. Uniwersalny i skuteczny lek złożony na wszystkie rodzaje kaszlu, także przewlekłego. Przyjmujemy 2-5 razy dziennie.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Andrzej Rajmund Kozłowski – specjalista medycyny rodzinnej, pediatra oraz lekarz homeopata odnoszący spektakularne sukcesy w stosowanej terapii. Od ponad 27 lat prowadzi prywatną praktykę lekarską, a poprzez tę książkę przekazuje wiedzę medyczną w ujęciu czysto praktycznym, do wykorzystania w naszym codziennym życiu.

Jeśli dręczą Cię uciążliwe dolegliwości i wypróbowałeś już wiele dostępnych środków, a wciąż nie czujesz ulgi, to dobrze trafiłeś. Trzymasz w ręku skarbnicę wiedzy na temat homeopatii – uznanej na całym świecie integralnej i komplementarnej części medycyny. Homeopatia pobudza naturalne możliwości obronne organizmu, natomiast leki homeopatyczne łagodnie i trwale przywracają zdrowie. Dzięki tej publikacji sam świadomie wybierzesz preparat, który pomoże Tobie i bliskim.

W książce Autor przedstawia nie tylko zasady leczenia homeopatycznego, ale także opisy najczęściej występujących chorób w zestawieniu z odpowiednio dobranymi lekami łącznie z ich stężeniem i dawkowaniem. Wielką zaletą poradnika jest fakt, iż podane w nim leki są ogólnie dostępne w aptekach całego kraju i dobrane tak, by można było je w bezpieczny sposób samodzielnie stosować.

**Skorzystaj z mądrości natury zawartej w leku homeopatycznym,
by cieszyć się pełnią zdrowia.**

Patroni:

Cena: 24,20 zł

ISBN: 978-83-7377-505-3

9 788373 775053